

Sygn. akt III KZ 62/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R.D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 grudnia 2017 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R.

z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt V WKK [...],

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 30 maja 2017 r., sygn. akt V Ka [...], po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez R.D. i jego obrońcę, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 stycznia 2017 r., sygn. akt II K [...]

W ustawowym terminie skazany wystąpił z wnioskiem o doręczenia mu uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego oraz wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia i podpisania kasacji (k. 740 i 741). Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono skazanemu w dniu 5 lipca 2017 r. (k. 836), a już wcześniej zarządzeniem z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt V Ka [...], wyznaczono R.D. obrońcę z urzędu w osobie adw. E.P. w celu ewentualnego sporządzenia kasacji w przedmiotowej sprawie. Pismem z dnia 7 lipca 2017 r. obrońca z urzędu poinformowała Sąd Okręgowy o braku podstaw do wniesienia

kasacji (k. 818). W związku z tym zarządzeniem z dnia 11 lipca 2017 r. wezwano skazanego do złożenia w terminie 30 dni kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę ustanowionego z wyboru. Odpis tego zarządzenia R.D. pokwitował w dniu 18 lipca 2017 r. (k. 823). Do dnia 17 sierpnia 2017 r. kasacja spełniająca wymogi formalne do Sądu Okręgowego w R. nie wpłynęła.

W dniu 31 sierpnia 2017 r. wydano kolejne zarządzenie wzywające skazanego do uzupełnienia braku formalnego kasacji wynikającego z przepisu art. 526 § 2 k.p.k., zakreślając mu kolejny termin 7-dniowy. Zarządzenie to R.D. pokwitował w dniu 8 września 2017 r. (k. 848). W dniu 11 września 2017 r. skazany wystosował do sądu wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Pismem z dnia 20 września 2017 r. (k. 851), doręczonym skazanemu w dniu 25 września 2017 r., poinformowano go o braku podstaw do wyznaczenia następnego obrońcy z urzędu, a następnie zarządzeniem z dnia 10 października 2017 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji złożonej osobiście przez R.D. (k. 867).

Zarządzenie powyższe zaskarżył w terminie skazany. We wniesionym zażaleniu podnosząc, że nie stać go na obrońcę z wyboru, skupił się na podważaniu sposobu procedowania w jego sprawie w postępowaniu merytorycznym przez sądy obu instancji, kwestionując dokonaną w toku tego postępowania ocenę dowodów oraz swoją winę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest oczywiście bezzasadne.

Na wstępie wszakże wskazać należy, że nie miały jakiegokolwiek znaczenia dla dokonanej w tym wypadku kontroli ze strony Sądu Najwyższego te wszystkie okoliczności, które odnosiły się do nieprawidłowości – zdaniem skazanego – zawartych w orzeczeniach wydanych w tym postępowaniu przez Sąd Rejonowy w K., a następnie przez Sąd Okręgowy w R. w wyroku z dnia 30 maja 2017 r. Przedmiotem badania był bowiem wyłącznie sposób procedowania Sądu odwoławczego w postępowaniu okołokasacyjnym, a nie kontrola poprawności rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej R.D..

Natomiast odnośnie samej decyzji o odmowie przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego, będącej przedmiotem zaskarżenia zażaleniem,

zastrzeżeń mieć nie można. Co więcej, Sąd Okręgowy w R. całkowicie zbędnie procedowanie w tym zakresie przedłużył, nie miało to jednak jakiegokolwiek wpływu na poprawności wydania zarządzenia opartego zasadnie o przepisy art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k.

Skazany, po stwierdzeniu przez obrońcę z urzędu, braku podstaw do wniesienia kasacji, został prawidłowo wezwany do złożenia kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę z wyboru w terminie 30 dni od daty odebrania wezwania. Wobec pokwitowania odbioru zarządzenia w tym przedmiocie w dniu 18 lipca 2017 r., wskazany wyżej termin zawity upłynął bezskutecznie w dniu 17 sierpnia 2017 r. Już wówczas zaktualizowała się podstawa do wydania zaskarżonego zarządzenia, a wszystkie późniejsze czynności, w tym kolejne wezwanie do usunięcia braku formalnego kasacji zarządzeniem z dnia 31 sierpnia 2017 r., traktować należy jakło swoiste *superfluum*.

Uwzględniając powyższe, a więc z jednej strony zgodność z prawem wydanego zarządzenia, natomiast z drugiej strony nietrafność argumentacji zawartej w złożonym przez skazanego R.D. zażaleniu, należało postanowić jak w części dyspozytywnej.